

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Ik wil met u vandaag eens nadenken over:
de teleurstelling van God.
Hebben wij er wel eens bij stil gestaan,
dat God ook wel eens teleurgesteld kan zijn?
Misschien soms zelfs wel eens
een beetje teleurgesteld in ons?

In het evangelie van vandaag
hoorden we een gelijkenis van Jezus
over een heer des huizes met een mooie wijngaard.
Maar ook daar zien we een zekere teleurstelling.
Want de heer des huizes moet naar het buitenland toe.
Hij kan dus helaas niet zelf
voor zijn eigen mooie wijngaard zorgen.
Maar dan kiest hij wat wijnboeren uit
om voor hem de wijngaard te bewerken.
En wanneer dan de tijd van de oogst aanbreekt
stuurt de heer des huizes zijn dienaren
om de opbrengst van de wijnboeren in ontvangst te nemen.
Maar dan gebeurt er iets heel teleurstellends.
De wijnboeren mishandelen de dienaren,
doden en stenigen hen.

Tenslotte stuurt de heer des huizes zijn zoon naar hen toe,
maar zelfs zijn eigen zoon wordt door de wijnboeren gedood.
Wat een diepe teleurstelling moet dat zijn geweest
voor de heer des huizes.
Als de hogepriesters en de oudsten van het volk,
deze gelijkenis van Jezus horen,
zijn ze het helemaal met Jezus eens.
"Schande," zeiden ze,
"de heer des huizes zou die wijnboeren moeten laten doden
en zijn wijngaard aan andere wijnboeren moeten geven.
Maar dít is een grote schande!"

De arme hogepriesters en oudsten van het volk
hebben nog niet in de gaten
dat Jezus eigenlijk over hen spreekt!

De teleurstelling van God.
Er is nog een heel bekend verhaal uit de Bijbel
waarin we iets kunnen leren
over die teleurstelling van God.
Het bekende verhaal van de verloren zoon.
Ik haal dat verhaal vaak aan,
omdat we daar allemaal wel mee vertrouwd zijn.
Als de jongste zoon zijn erfenis al wil hebben,
terwijl de vader nog leeft,
dan kunnen wij ons de teleurstelling van de vader
wel een beetje voorstellen,
Maar natuurlijk weten we ook
dat dit verhaal uiteindelijk goed afloopt.

Maar ook bij de oudste zoon zien we
dat de vader teleurgesteld raakt.
Maar dat is iets moeilijker om te begrijpen.
En om dit iets beter te verstaan
wil ik u eerst even meenemen
naar mijn eigen vader en moeder, mijn eigen ouders.
Wij als kinderen zagen dat er
een onverwoestbaar fundament lag
onder het huwelijk van mijn ouders.
Echt onverwoestbaar.

Maar een huwelijk in die tijd
was wel iets anders dan nu in onze tijd.
Ik zou bijna zeggen, iets minder 'lijfelijk'.
Ik heb mijn vader bijvoorbeeld nooit
zijn arm om mijn moeder heen zien slaan.
Dat was in die tijd, denk ik, ook niet zo gebruikelijk.
En ik weet bijvoorbeeld als mijn moeder jarig was,
dat mijn vader dan zei:
"Ga maar iets heel moois kopen."

Maar dat moest ze dan wel zelf doen.
En toch zag iedereen
dat onverwoestbare fundament van liefde
onder het huwelijk van mijn vader en moeder.

Zoiets zie ik ook bij de vader en de oudste zoon.

De vader zegt:

"Jij bent toch altijd bij mij geweest
en al het mijne is toch het jouwe."

Kortom, er ligt een onverwoestbaar
fundament van trouw tussen deze vader
en zijn oudste zoon.

Maar de zoon ziet dat toch anders.

"Ik heb altijd hard en braaf voor u gewerkt,
maar mij hebt u nog nooit een geitenbokje gegeven
terwijl u nu voor uw jongste zoon het gemeste kalf slacht."

"Ik haak af."

Wat moet dat een teleurstelling geweest zijn voor de vader.

De vader dacht dat hij helemaal op één lijn zat
met zijn oudste zoon.

Eén van hart.

Maar voor de oudste zoon was het achteraf
toch meer een werkrelatie.

De vader had blijkbaar nog niet
het hart van zijn oudste zoon kunnen bereiken.

Een pijnlijke ontdekking voor de vader!

En dat is nu precies de boodschap
die Jezus wil brengen aan de hogepriesters
en de oudsten van het volk.

'Jullie houden je wel allemaal keurig aan de wet.

Jullie doen keurig je best.

Maar waar is jullie hart?

Is jullie hart wel echt bij God?

Waarom brachten jullie dan de profeten ter dood
die God naar jullie had gestuurd?

En waarom willen jullie dan nu Mij doden?'

Want Jezus wist dat de hogepriesters en oudsten van het volk van plan waren Hem te doden.

Wat een tragedie.

Wat een teleurstelling voor God.

Wat een teleurstelling voor Jezus, de Zoon van God.

Maar weet u wat nu het bijzondere is!

Aan de ene kant is God teleurgesteld.

Maar aan de andere kant kan God ook niet

zonder zijn eigen volk, zonder zijn eigen kinderen.

God kan zijn liefde voor zijn eigen kinderen niet opgeven.

Hij kan niet anders dan liefhebben!

Zoals een vader niet anders kan

dan zijn eigen kinderen liefhebben.

En daarom blijft God altijd maar zoeken

totdat Hij ons hart kan bereiken.

Want daar is het God om te doen.

Ons hart.

Niet onze werken of ons brave gedrag, maar ons hart.

In het Bijbelboek Spreuken staat het zo mooi beschreven:

"Mijn zoon, geef mij uw hart."

En als God ons hart heeft kunnen bereiken,

dan ligt er ook onder ons leven

dat onverwoestbare fundament van Gods liefde.

Amen.